

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] illam potestatem potuerit alijs co[m]municare? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

mo quidem in hoc, quod meritum, & virtus passionis eius operatur in sacramentis, ut supra dictum est*. Et quia virtus passionis copulatur nobis per fidem (secundum illud Roman. 3. Quem proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius) quam fidem per inuocationem nominis Christi protestamur: ideo secundo ad potestatem excellentiam, quam Christus habet in sacramentis, pertinet quod in eius nomine sacramenta sanctificantur. Et quia ex eius institutione sacramenta virtutem obtinent, inde est quod tertio ad excellentiam potestatis Christi pertinet, quod ipse qui dedit virtutem sacramentis, potuit instituere sacramenta. Et quia causa non dependet ab effectu, sed potius e conuerso: ideo quarto ad excellentiam potestatis Christi pertinet, quod ipse potuit effectum sacramentorum sine exteriori sacramento conferre.

q. 62. a. 9.

Et per hoc patet responsio ad obiecta. Vtraque enim pars obiectionum, secundum aliquid vera est: ut dictum est †.

ARTIC. IV.

in cor. a.

Vtrum Christus potestatem suam, quam habuit in sacramentis, potuerit ministris communicare?

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod Christus potestatem suam, quam habuit in sacramentis, non potuerit ministris communicare. Ut enim argumentatur Aug.* contra Max. Si potuit & non voluit, inuidus fuit. Sed inuidia longe fuit à Christo, in quo fuit summa plenitudo charitatis. Ergo cum Christus non communicauerit suam potestatem ministris, videtur quod non potuerit communicare.

353
4. d. 5. q.
1. a. 2. c.
ar. 3. q. 1.
c. 2.
* li 3. c. 7.
ad fi. 1. 6.

¶ 2 Præterea, Super illud Ioan. 14. Maiora horum faciet, dicit August. † Prorsus maius hoc esse dixerim, scilicet ut ex impio iustus fiat, quam creare cælum & terram. Sed Christus non potuit communicare discipulis*, quod crearent cælum, & terram. Ergo neque quod iustificarent impium. Cum igitur iustificatio impij fiat per potestatem Christi, quam ha-

tra 72. 7
Ioan post
me. to 9.
* Alias,
ministris

habet in sacramentis, videtur quòd potestatem suam, quam in sacramentis habuit, non potuerit ministris communicare.

¶ 3 Præterea, Christo, in quantum est caput Ecclesie, competit vt ab ipso gratia deriuetur ad alios: secundum illud Io. 1. De plenitudine eius nos omnes accepimus. Sed hoc non fuit alijs communicabile: quia sic Ecclesia esset monstruosa, multa capita habens. Ergo videtur, quòd Christus potestatem suam non potuerit ministris communicare.

SED contra est, quòd super illud Ioann. 1. Ego nesciebam eum, dicit August. * quòd non nouerat potestatem baptismi, ipsum Dominum habiturum, & sibi retenturum. Hoc autem non ignorasset Ioannes, si talis potestas communicabilis non esset. Potuit ergo suam potestatem Christus ministris communicare.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut dictum est †, Christus in sacramentis habuit duplicem potestatem. Vnam auctoritatis, quæ competit ei secundum quod Deus; & talis potestas nulli creaturæ potuit communicari, sicut nec diuina essentia. Aliam potestatem habuit excellentiæ, quæ competit ei secundum quod homo: & talem potestatem potuit ministris communicare, dando scilicet eis tantam gratiæ plenitudinem, vt eorum meritum operaretur ad sacramentorum effectus, vt ad inuocationem nominum ipsorum, sanctificarentur sacramenta, & vt ipsi possent sacramenta instituere, & sine ritu sacramentorum, effectum sacramentorum conferre solo imperio. Potest enim instrumentum coniunctum quanto fuerit fortius, tanto magis virtutem suam instrumento separato tribuere, sicut manus baculo.

Ad primum ergo dicendum, quòd Christus non ex inuidia prætermisit potestatem excellentiæ, Ecclesie ministris communicare: sed propter fidelium utilitatem, ne in homine spem ponerent, & ne essent diuersa sacramenta. Ex quibus diuisio in Ecclesia
ori-

trac. 5 in
euangel.
Ioan. nō
multum
ante me.
20. 9.

ar. præt.

oriretur : sicut apud illos, qui dicebant, Ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego verò Cephæ: vt dicitur 1. ad Cor. 1.

Ad secundum dicendum, quòd obiectio illa procedit de potestate auctoritatis, quæ conuenit Christo secundum quod est Deus: licet & potestas excellentiæ possit auctoritas nominari, per comparisonem ad alios ministros. Vnde super illud 1. ad Corint. 1. Diuisus est Christus, dicit glo. † quòd potuit eis dare auctoritatem baptizandi, quibus contulit ministerium.

gl. or. ibi.

Ad tertium dicendum, quòd ad hoc inconueniens euitandum, ne scilicet multa capita in Ecclesia essent, Christus noluit potestatem suæ excellentiæ ministris communicare. Si tamen communicasset, ipse esset caput principaliter, alij verò secundario.

ARTIC. V.

Vtrum per malos ministros sacramenta conferri possint?

354

AD quintum sic proceditur. Videtur, quòd per malos ministros sacramenta conferri non possint. Sacramenta enim nouæ legis, ordinantur ad emundationem culpæ, & collationem gratiæ. Sed mali, cum sint immundi, non possunt alios à peccato mundare (secundum illud Eccl. 34. Ab immundo quis mundabitur?) & etiam cum gratiam non habeant, non videtur quòd gratiam conferre possint: quia nullus dat quod non habet. Non ergo videtur, quòd per malos sacramenta conferri possint.

Inj. a. 9.
cor. 4.
di. 5. q. 2.
ar. 2. q.
d. 7. q. 3.
a. 1. q. 1. 2
q. 3. a. 3.
q. 5. ad 2.
q. 4. cõt.
c. 76.

¶ 2 Præterea, Tota virtus sacramentorum derivatur à Christo: vt dictum est †. Sed mali sunt præcisi à Christo: quia non habent charitatem, per quæ membra capiti vniuntur: secundum illud 1. Ioan. 4. Qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. Ergo videtur, quòd per malos sacramenta conferri non possint.

ar. 3. hu-
ius q.

¶ 3 Præterea, Si desit aliquid horum, quæ debitum est esse in sacramentis, non perficitur sacramen-